

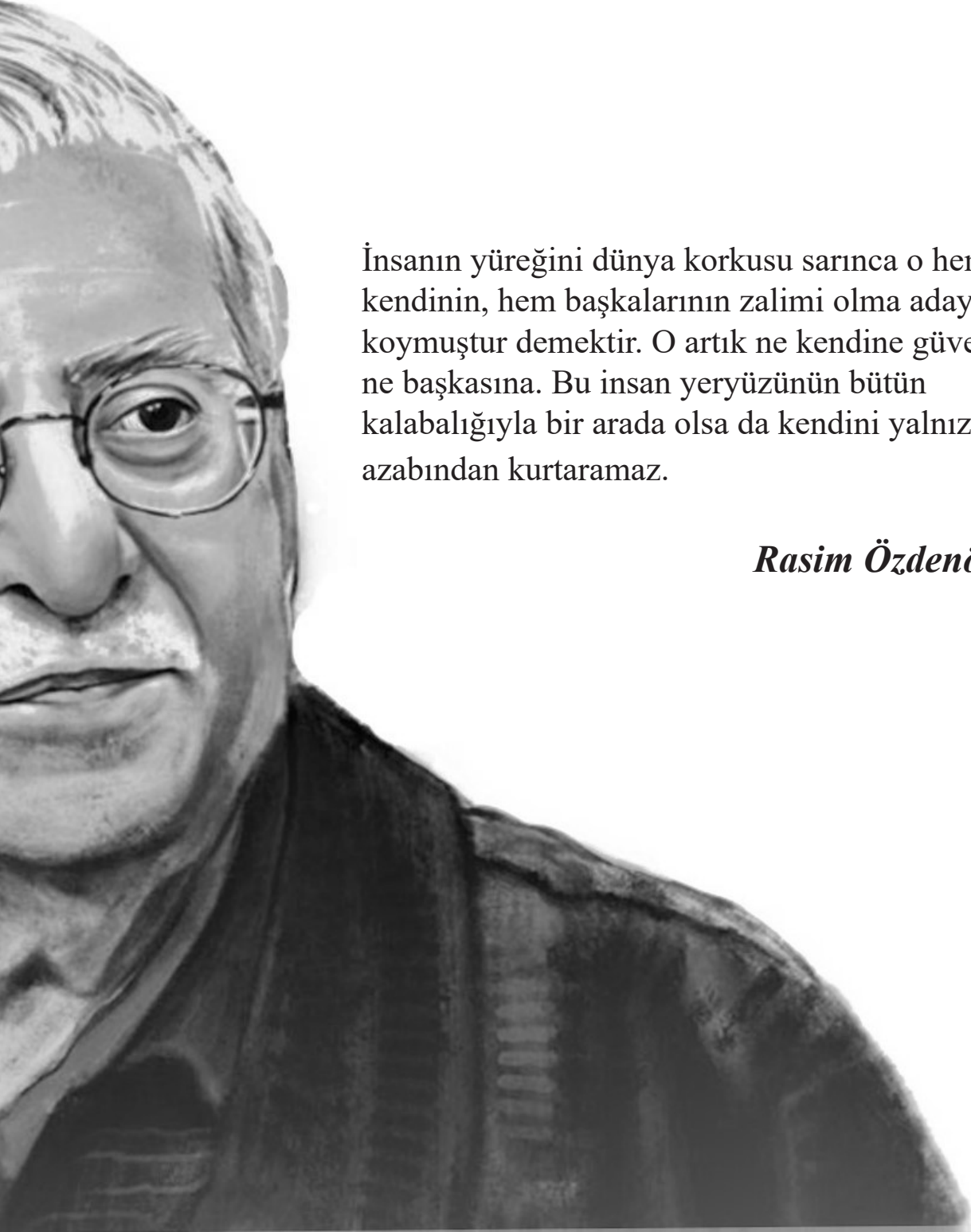
M

e

ŞUBAT 2023 SAYI 5

V

A

İnsanın yüreğini dünya korkusu sarınca o hem kendinin, hem başkalarının zalimi olma adaylığını koymuştur demektir. O artık ne kendine güvenir ne başkasına. Bu insan yeryüzünün bütün kalabalığıyla bir arada olsa da kendini yalnızlığın azabından kurtaramaz.

Rasim Özdenören

BENLİĞİM GÖKYÜZÜ

Gün ışığında kıymeti bilinmeyen yıldızların
En azından karanlık biliyor kıymetini
Aynı üzgün olanların mutluluğun kıymetini bildiği gibi

Yıldızların karanlığa vefası duraksız ve sonsuz
İnsanın mutluluğa vefası anlık

Mutluyken var gücüyle dökülmeye çalışan
Yıldızlara vurgun bulutlara benzeyen gözyaşları

Rüzgârın ikiyüzlülüğü ihanete yatkınlığı
Meltemin sıcaklığı poyrazın soğuğu
Yıldırır mı bulutları yoksa arttırır mı tutkularını

Kelebeklerse en büyük örnek vefaya, tutkuya
Çünkü kelebekler akışa vurgun

Meryem Karakaş

HÜZNÜN KARANLIĞI

Siyahı hayallerimin son durağı
Ve hayatımın son umudu
Işığın kalmadığı zamanda
Ve renklerin kaybolduğu
Yalnızlık kadar acı
Ve bir okyanus kadar derin
Mutluluğun ağırlığından esen rüzgâr kadar serin
Gözlerimi kapattığım her an yanımda
Ve son nefesime kadar peşimde

Bütün renkleri reddettiğim zaman
Tek çıkış kapımdı siyah
Aynı bütün çarelerin tükendiği
Ve bütün umutların yitirildiği gibi

Asilliğin rengiydi siyah
Yalnızlığın resmi
Ölümün çaresizliği
Bir çiçeğin soluğu
Ve tüm hayatımın anlamıydı siyah

Nida Öztürk

YALNIZLIK ŞARKISI

Yıkık dökük gönlümüz
Gizlenirken dağların yamaçlarına
Rüzgârda savrulurken aşklarımız
Soluğumuzda bir yalnızlık şarkısı

Delik deşik ederken zemheri
Bu kadim şehrin firûze sokaklarında
Bir çöp konteynerinin dibinde
Susmuyor kaldırımların çığlıkları

Bir hançer delerken gökyüzünü
Saçlarına bağladığım ay ve yıldızlar
Karşıma geçip katilini soruyor
Ardında bir tokat çarpıyor meçhulden

Okyanüs mavisi bir gözde boğulurken
Bir el uzanıyor uzak diyarlardan
Bir dizde buluyor kendini başım
Yüzümde seyran eden bergüzar ellerde
Soluğumda ayın yalnızlık şarkısı

Efsun

UMUDUN YAPRAKLARI

Dağılıyorum

Kayboluyorum usul usul

Duygularım kurumuş bir yaprak edasıyla kaybediyor kalbimi

Düşüncelerim karışıyor yerdeki onlarca yaprak arasına

Anlıyorum gönlüm, bu mevsim hüznün mevsimi

Bir rüzgâr esiyor, umudumla beraber götürüyor yapraklarımı

Artık her parçam başka bir köşede

Onlarca yaprak arasında parçalarımı arıyorum

Sarıp solsa da onlar bana ait biliyorum

Arıyorum, arıyorum, bulamıyorum

Vazgeçtim, toplamayacağım beni

Kurumuş dallarımla tutunacağım toprağa

Belki bir kuş gelip konacak dallarıma

Geri getirecek umutlarımı

Biliyorum bir gün yemyeşil olacak topraklarım

Yeniden çiçek açacak dallarım

İşte o zaman anlayacak gönlüm baharı

Zaten benimdi umudun yaprakları

Nida Önder

ŞEMS VE KAMER VECİZESİ

Güneş Ay'a kavuştuğu o an
Kararırdı bütün zaman
Oysa onların aşkıyla ağırırdu tan
Ama tüm kavuşmalar sadece bir an

Bu vuslat misali buluşunca gözler
Sessizce anlam kazanır sözler
Pervasızca çarpan kalbim soluğuma işler
Ve artık her mefhum güzide bir eser

Divane aşk için aşar okyanusu
Aşk soran bulur Mecnun'u
Feride, kalbi kanat çırpan bir çalığışu
Kimisi sevdasıyla dayanır kapıya
Elinde zambak kokusu

Anlat onlara günebakan
Aşk iki kişilikse
Nereye sığar senin sevdan
Sen, Güneş için dolanırken
O, Ay'ın aşkıyla Kerem gibi yanan

Belli senin kaderindir bu cüda
Belki de yaklaşısan yakar seni bu sevda
Belli ki aşk bahanedir artık sana
Tek bir amaç ararsın yaşamaya

Hasılı hepsi biraz bahane
Dünyadaki aşk ancak beyhude
Sadece tecelli eder bir beşerde
Gerçeği aşkın sığamaz âleme
"Aşk tektir" der size bu vecize

Feyza Nur Demirci

BEN

Ateşe düşen İbrahim'im
Yanan yer yakmıyor bedenimi
Kuyuya düşen Yusuf'um
Düştüğüm yer korkutmuyor benliğimi

Balığın karnında bekleyen Yunus'um
Beklediğim gönül incitmiyor sevdiğimi
Yanık sesli Bilal'im
Haykıramıyorum aczimi

Gemisi yola çıkan Nuh'um
Deryalar savuruyor nefsimi
Rüzgârında savrulduğum Hud'um
Kuraklık içindeyim şimdi

Habibe Hacer Korkmaz

CİHAN HATIRI

Acep cihan hiç duruldu mu bir can adına
Ne diye bu çaba topraktan nefret uğruna
Mühim mi sanarsın ki kavuştuktan sonra Hakk'a
Unutursun zihnindeki kocaman dünyanda

Düşünmez ki soğuk kutu karanlıktır elbet
İçinde umamazsın karınca kadar medet
Cihat kapısı açılır mı kurtuluş için
Eğer ki etmediysen benliğine şahadet

Su olmayan bir toprağı ne eylesin fidan
Gören karınca düşünür, düşünüyor insan
Yitirilen canlar sözde idealler için
Konuşmayan karıncayı susturmaya çalışır fidan

Zeynep Dede

ZİHNİMDEKİ KARANLIK

Acı hatıranın ardında gizlenen

Gönlüme sızan bir acısın

Özü kasvet kokan

Beklenmedik bir sancısın

Ansızın karşıma çıkan

Zihnimdeki karanlıksın

Bir gölgeyi andıran

Kimliksiz bir yabancısın

Sefaletle filizlenen

Serpilmiş bir yığınsın

Ruhumun içine yazılan

Yarım kalmış bir satırsın

Kör kuyumda mahsur kalan

Terk edilmiş bir yıkımsın

Mahmur bağrıma saplanan

Sönmeyen yangınsın

Asra

“Ben şuna inanıyorum ki üç buçuk günlük ömrümüzü kendimize zehir etmemek için ne mazideki hayatımıza ve kaçırdığımız fırsatlara ne de istikbalin olmayacak hülyalarına kulak asmayarak bugünüümüze hapsolup yaşamalıyız.”

Sabahattin Ali

İDEAL MEVCUDİYET SERÜVENİ

*“Ey iman edenler! Eğer siz Allah’a (Allah’ın dinine) yardım ederseniz
O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.” (Muhammed, 47/7)*

Bir millettik ta Asya’nın ortasında
Ziyadesiyle kudretli ve cesurduk aslında

Biz inşa ettirmiştik hatta o Çin Seddi’ni
Bildirmiştik en azılı düşmanlara haddini

Tüm cihanın en tabii hakkıdır saadet
Deyip tayin etmiştik bu yurdu istikamet

Alparslan’la girecektik bu yurda Malazgirt’ten
Allah’ın izniyle ta çıkacaktık Girit’ten

İnancımızla yola düşüp Orta Asya’dan
Cihanı selamlamıştık kadim Ayasofya’dan

Fatih’le girmiştik o gün şehre Topkapı’dan
Seyretmiştik bu şehri o mukaddes yapıdan

Akşemseddin orada çıktığı an hutbeye
Nazar edememiştik bir süre gök kubbeye

Her zaman başüstü edip Resul’ün buyruğunu
Böylece kıstırmıştık düşmanın kuyruğunu

Hiçbir zaman çıkmadı aklımızdan o anlar
Damarlarımızdadır hâlâ dün akan kanlar

Cihat ederken mertçe Hakk’ın cengâverleri
Kalpleri fethetmişti bir yandan gönül erleri

Hikmetini saçmıştı Celaleddin-i Rumi
Hoşgörü aşlamıştı Hoca Ahmet Yesevi

İlminin zekâtından mütevellit Emre’nin
Bu topraklar yurdu oldu binlerce erenin

Her karışına hâkimken Anadolu’nun
Bu yurdu da neferi kıldık Allah yolunun

Gittiği her mekâna refah götüren bizdik
Millet böyle olmalı deyip bir portre çizdik

Ayrımsız biriz dedik Azeri, Özbek, Çerkez
Takva dışında ayırım yoktur, eşittir herkes

Biz bir an dahi olsun hiç ırkçılık yapmadık
Talas’tan beri rıza-yı ilahiden sapmadık

Mutlu mesut yaşadık tam yetmiş iki millet
Dokunamadı bize bu yüzden hiçbir illet

Önümüze çıksa da üç beş tane badire
Şükür, atlattık muhtaç düşmeyerek bir kere

Yine bir badireydi yirminci asrın başında
Hasta düşmüştü koca çınar dokuz yüz yaşında

Koskoca devlet haşa dize mi gelecekti
Sonra cihana refah kiminle gelecekti

Elbette hakikatti devleti ebed müddet
Yalnız zamana hacet duyulmuştu bir müddet

Manda da ne demekti mevcutken istiklal
İstiklal olmayınca neye yarardı istikbal

Mevcudiyette temel kaidedir istikrar
Şimdi ve mazide hep bu düsturu ettik ikrar

Maraş'ta o kurşunu sıkınca Sütçü İmam
Millet haykırdı: Allah varsa zinhar yoktur gam

Darmaduman gözüken millet döndü yekûna
Birileri akıl sır erdiremedi buna

Top, tüfek ve mermiydi onlar için teçhizat
Hâlbuki imandı en işlevsel mühimmat

Elimizdeki silah yalnız imanımızdı
Yağmur değildi, toprağı sulayan kanımızdı

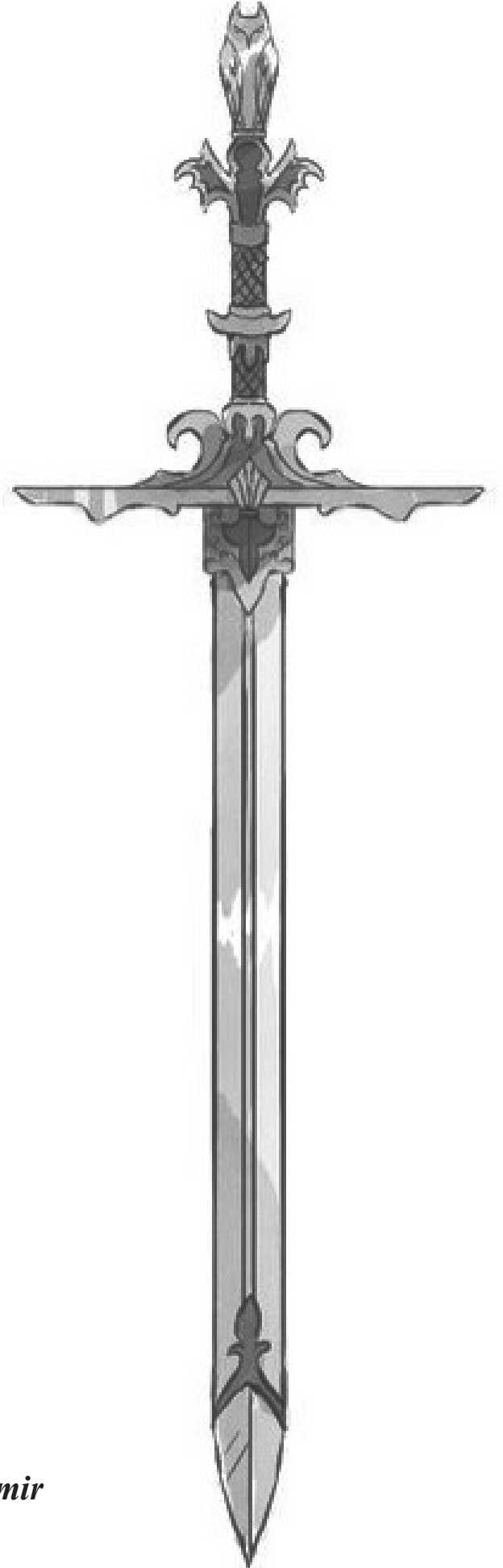
Destan yazmakta ne vakit etmiştik ki iktifa
Zaten vazife dediğiniz böyle edilmezdi ifa

Bilmeyiz İslam'ın koyduğundan gayrı ahkâm
Deyip bu imanla etmiştik sinemizi istihkâm

Nihayete erişmişti verilen mücadele
Asla teslim etmemiştik memleketi yad ele

Tarih şeridinde bugüne olduysak vasıl
Şu sözleri söylemek isterim velhasıl

Düşmediği müddet kelâmullah dilimizden
Alamazlar bu güzel memleketi elimizden

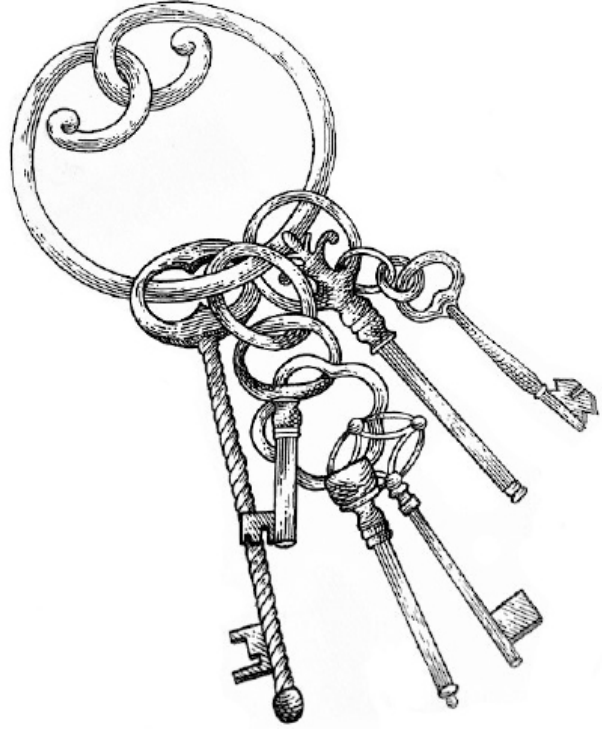
Furkan Demir

FAYDASI YOK

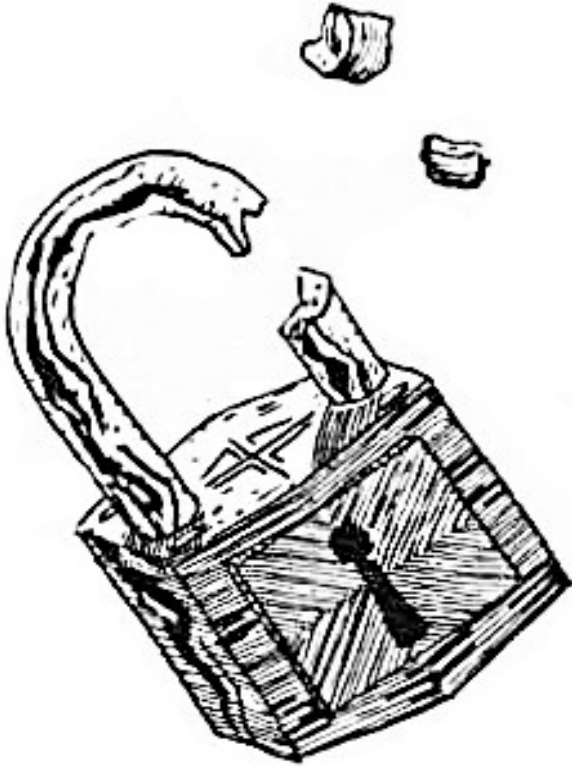
Geçmişin buğulu camından izliyorum
Dayansan paramparça olacak şimdi
Zorlamanın faydası yok, anlıyorum
Hatırlamak için unutmak gerektiğini

Karmaşa içindeki hayallerde arıyorum
Çıkmazların anahtarı beklentiği
Fark ettirmenin faydası yok, biliyorum
Bulunmak için kaybolman gerektiğini

İzleri kaybolmuş yıllarda saklıyorum
Umutların sürüklediği sabretmeyi
Yorulmanın faydası yok, biliyorum
Parlamak için karanlığın gerektiğini

Zeynep Sert

*Karşılaşabileceğin en kötü düşman
yine hep kendin olacaksın.*

Friedrich Nietzsche

GÜRUHU GAFLET

Yere, göğe ve dağlara ağır geleni
Küçük cüsseli nice ihtiras sahibi
O, omuzlamıştı büyük emaneti
O ki varlıkların pek cahil ve en zalimi
Ne zaman ki nefreti emellerine araç edindi
Ne zaman ki gönül topraklarından sürgün edildi sevgi
O zaman yitirdi yaradılışındaki şerefi
Boşluktan mütevellit hafiflik ile yükselmiş ego abidesi
Yanılmazlık sanrısı ile şişirmiş kendini
Ahkâm kesmek tek bildiği
Haktan yoksun yargılarının sebebi
Arenada yenilmeme isteği
Ardı arkası kesilmeyen maçların neticesi
İşleyen zaman ve mekânın hak ile yeksan edilişi
Çarklar dönüyor ve yürüyorken yelkovan
Bir uğultudan ibaretti zaman
Dünya dönüyor ve yüzüyorken kıtalar
Kan gölü misali mekân
Boşlukta bile yayılan ses ki bitenin habercisi
Peki ama göz açıp kapayıncaya kadar geçip giden neydi
Maçların en adilinin sırası mı gelmişti

Yüstra Düzenli

SON YOLCULUK

Ölümün sessiz çığlığı sarmış etrafı
Siz arabada giderken
Kalplere huzursuzluk
Bilinmezlięin korkusu
Zaman donmuř gibi
Nefes alamıyorsun

Başın dönmeye başladı
Kalbindeki huzursuzluk vücuduna yayılıyor
Arabayı süren sensin ama
Ruhun göklerde geziyor

Ve bir anda bir ses
Ardından sessizlik
Feryatlar yükseliyor derinlerden
Neredesin, anlayamıyorsun
Kulağında bir çığlık konuşamıyorsun

Ölecek misin
Hayır! Olamaz evde seni bekleyen ailen
Ve yařayacaęın bir hayat var
Göęsünün ölüm korkusuyla titredięi anda, karanlık

Bir odada açıyorsun gözlerini
Beyaz önlüklü bir adam
Sesinde hafif titreme
Geleceęin hakkında konuşuyor ümitsizce

Arabayla mayına basmışsınız
Sol bacağını kaybetmişsin
řehitler var
O arabayı kullanan sendin

Yaşamanın sevinci ile vicdan azabı kaplıyor etrafı
Suçluluk duygusu
Kalbindeki ağrıyı şiddetlendiriyor
Ellerin üşüyor

Ah şimdi annen burada olsaydı
O üşüyen ellerini ısıtır
Kalbini huzurla doldururdu
Ama o çok uzaklarda

Şimdi tek başnasın
Ve bir anda kalbindeki ağrı şiddetleniyor
Gözlerin kararıyor
Şimdi anlıyorsun doktoru
Senin içinde tüm umutlar tükenmiş

Uykun var
Ama sonsuza kadar uyumak istemiyorsun ki
Vücudun uyuşuyor
Artık çok geç

Gözlerini kapatıyorsun bu dünyaya
Bir daha açmamak üzere
Ruhun göğe
Bedenin toprağa doğru yola çıkıyor

Ve sela göklerde bir kez daha okunuyor

Ecrin Naz Serbest

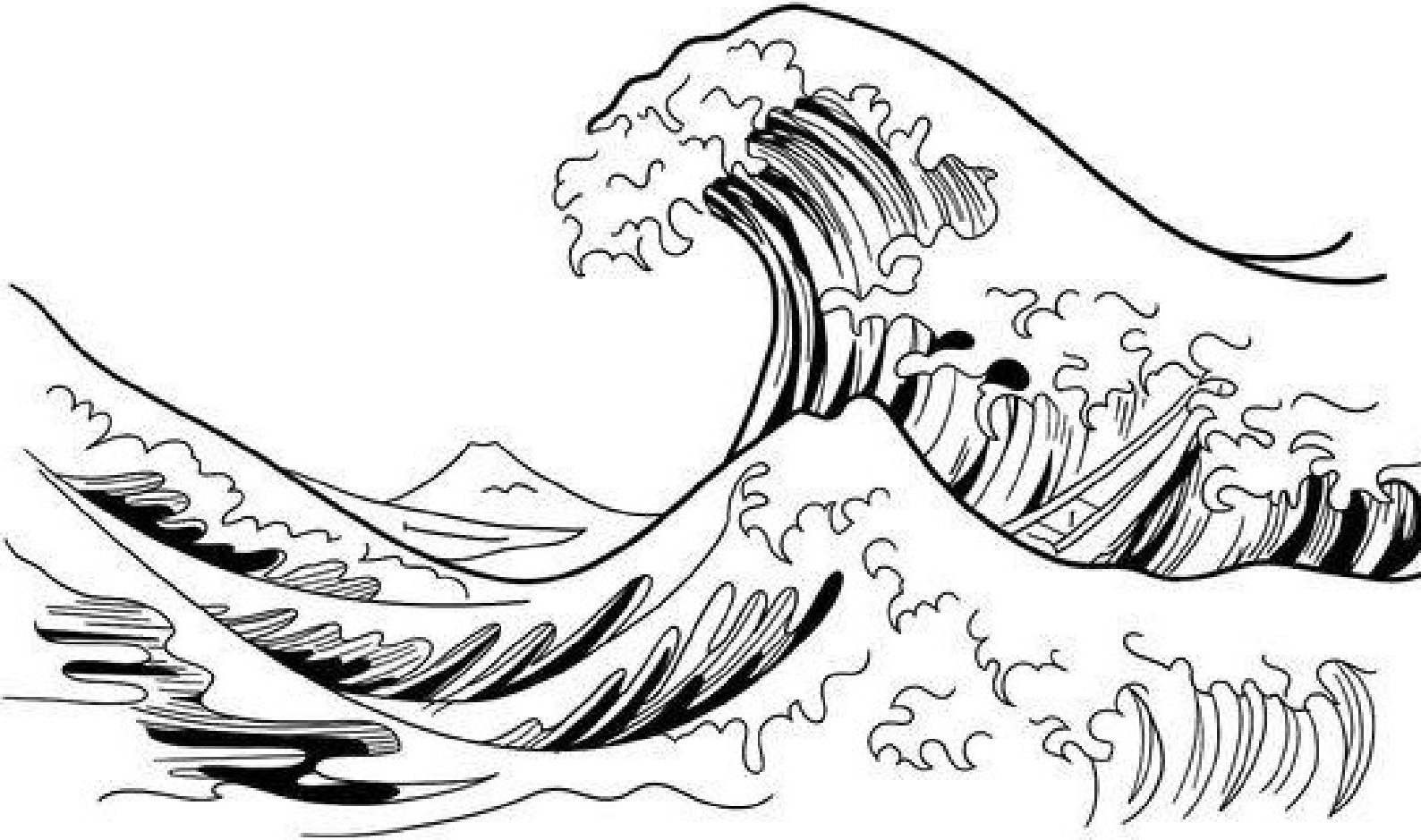
KARGAŞANIN DİNGİNLİĞİ

Serin ve gürültülü bir akşamdayım
İnsanoğlunun kargaşasında
Karşımda durgun bir deniz
Bütün ihtişamlı edasıyla

Kimisi ekmek parasında
Kimisi eğlence dünyasında
Karşılarında deniz
Bütün ihtişamlı edasıyla

Burnumda deniz kokusu
Bir sigara dumanıyla
Karşımda renkli deniz
Bütün ihtişamlı edasıyla

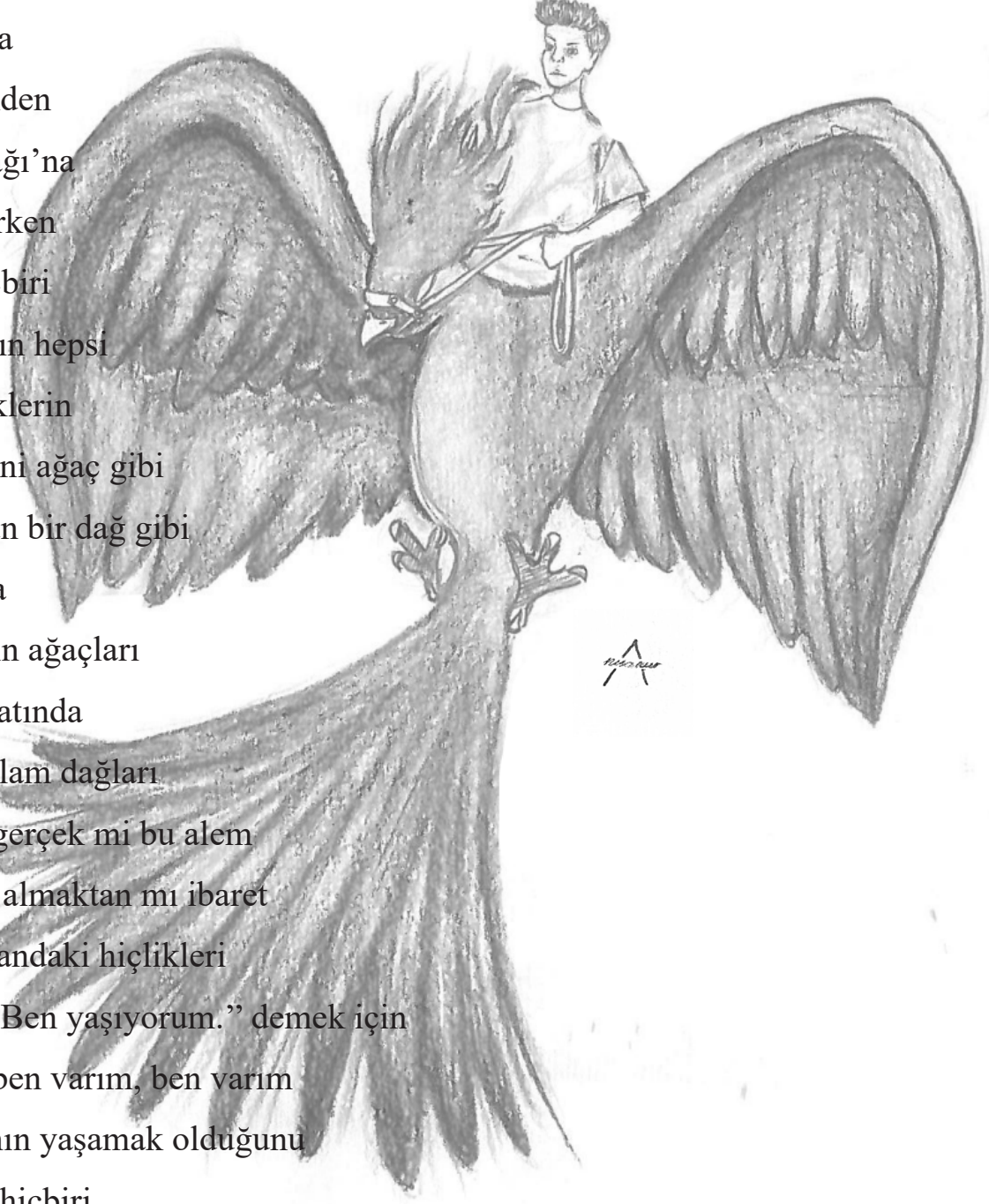
Haticenur Kahraman

HAYAL KURMAK

Hayal kurarsın bazen
Bazen uçarsın bulutlara
Tutarsın pamuk ellerinden
Bazen gidersin Kaf Dağı'na
Görürsün Anka'yı uçarken
Ama gerçekleşmez hiçbiri
Çünkü hayaldir bunların hepsi
Farkına varırsın gerçeklerin
Dimdik sanarsın kendini ağaç gibi
Sapasağlam görürsün bir dağ gibi
Bir balta girer hayatına
Devirir dimdik sandığın ağaçları
Bir kıyamet kopar hayatında
Paramparça eder o sağlam dağları
Düşünürsün hayal mi gerçek mi bu alem
Yaşamak sadece nefes almaktan mı ibaret
Yanıtlarsın aslında kafandaki hiçlikleri
Nefes almak istersin "Ben yaşıyorum." demek için
Kendi kendine dersin ben varım, ben varım
Anlarsın hayal kurmanın yaşamak olduğunu
Olsun gerçekleşmesin hiçbiri

Ben yine de devam edeceğim bulutlara uçmaya
Ben yine de devam edeceğim dimdik durmaya
Ben yine de devam edeceğim hayal kurmaya

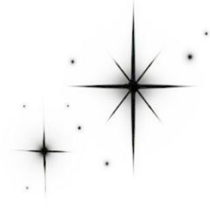
Rümeysa Gök

SESSİZ YALNIZLIK

Yürüyorum gecenin kör karanlığında
Kaldırımlar şahittir yalnızlığıma
İçimi harlayan ateşti canımı yakan
Sessiz çılgılıklarım var olan

Benliğimde kopan fırtına
Çelişiyordu varlığımla
Yalnızlığa sürülen neden hep bendim
Neden hep sessizdi çılgılıklarım

Zeynep Asya Çelik

HENDESE

Hicran tahakkuk edeli eyyam oldu
Sen bana bad-ı saba idin
Şimdiyse şifası vuslat olan yare-i dil

Ne çok özledim seni
Müselles, murabba, mahrut, muhit-i daire
Gel artık ciğerparem gel de bayram olsun

Sorulan saatlerimi de alsa kabul ey bağ-ı hezarım
İster kaim zaviyeli müselles ister menşur
İstedğini sor yeter ki gel boğucu günlerin serin esintisi

Kardelen Sol

RÜYA İLE GERÇEK ARASINDA

Uçsuz bucaksız rüyaların
Son noktasındayım
Belki biten bir hikâyenin
Tam da ortasındayım

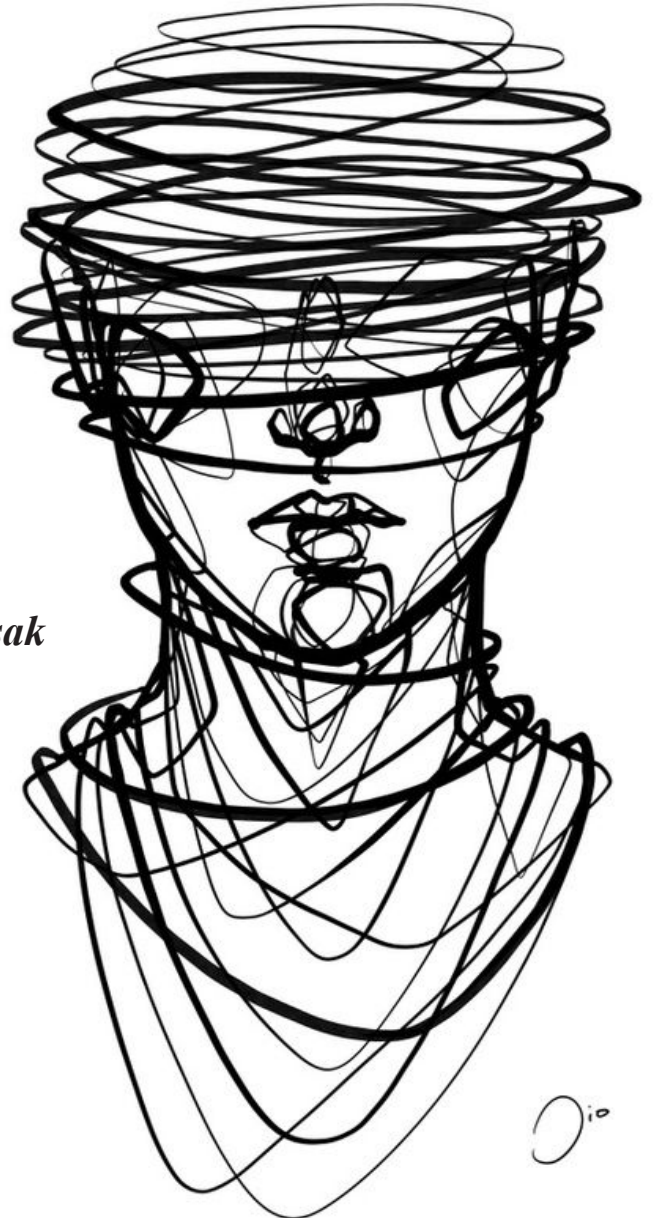
Benliğim hızlı bir koşturmaca sanki
Yoruyor tüm bedenimi
Güneş hiç olmayacak kadar parlak gibi
Ruhum ise bekliyor güneşin sevgisini

Ay karanlık sokaklardan göz kırptıyor
Yıldızlar hiç olmadığı kadar parlıyor
Kalbimin çöllerinde yağmur yağıyor
Su damlacıkları havada süzülüyor

Uyanıyorum gece yarısı rüyamda
Kalkıp bakıyorum dışarıya camdan
Görüyorum tüm dünya zifiri karanlıktan
Almış payını susuyor çoktan

Alev alıyor çok sevdikleri dünyayı
Kaçıyor herkes ardında bırakıp malı
Tekliyor tüm sokak lambaları
Meğer gerçek dünya böyle olmalı

Ecrin Alkuşak

Dergi Kurulu

Zehra Şimşek

Berra Ay

Sare Betül Turan

Zeynep Asya Çelik

Nimet Ahsen Kocaman

Nisanur Altun

Danışman Öğretmen: Veli İmer

Mevadergisi

Mevaedebiyatdergisi@gmail.com

Mevadergisi

*“Hiçbir şey boşlukta
sallanmamaktadır, saçmalık
bile kendine bir dayanak
noktası araştırmaktadır, her şey,
bütün nesnelere
yaratılışlarındaki
amaca doğru yürüyüp
gitmektedirler: Kara gecede,
kara taşın üstündeki
kara karıncanın kıpırtısı
bile denetim altındayken
som bilinç olan insanın
—elbette insanın—
kendini denetimden
uzak sayması mümkün müydü?”*

Rasim Özdenören

